

گذار زن از گدار زندگی

-۸-

بنفسه خاتون نیز کنیز کی رومی بود که به تملک المستفیشی با مرالله درآمد ، او عقیده حنبلی بود و به همین جهت مدرسه‌ای برای حنبلی‌ها بنا کرد که به «المدرسة البفنشیه» در بغداد معروف بود ، این‌زن ، رباط (تکیه‌ای) نیز برای زنان درویشه بنا کرده بود (۱) .
هم چنانکه مدت‌ها بعد از او سیده‌هاین کنیز که المستنصر بالله (مادر المستنصر بالله) نیز رباطی برای صوفیان در جانب غربی بغداد بنا کرد . واين رباط مقبره خود او نیز بود .
واقعاً اینهمه پیش افتادن دریک دربار با شکوه پراز «خلیفه زاده خانه» های عباسی ، خیلی تدبیر و شهامت و استادی می‌خواهد ، امثال این کنیز کان ثابت کرده‌اند این ضرب المثل معروف کرمانی را که «دختر گفته : تا سه روز من در کلون در بگذارید (۲) ، بعدش من جای خود را باز می‌کنم» .

زمرد خاتون نیز از زنانی بود که برده فروشان او را در بغداد فروختند ، او اصلاً ترک بود ، از قران شرقی ، و به مالکیت المستفیشی با مرالله درآمد و هم اوست که مادر الناصر لدین الله خلیفه معروف است . (تولد ناصر ۵۵۵۲/۱۱۵۷)

زمرد خاتون شافعی بود و مدرسه‌ای برای شافعی‌ها در جوار مقبره «معروف کرخی» بنا نهاد ، و رباطی (تکیه‌ای) برای مدفن خود ساخت .

مدرسه او در (۱۱۹۳/۵۵۸۰) افتتاح شد و فخر الدین نوقانی مدرس آن بود . این زن خوش ذوق شیخ عبدالفنی ابن نقطه حنبلی زاهد مشهور را هم «یک جاریه بخشید و با او دههزار دینار جهاز همراه کرد .

یک بار هنگام حج ، سیصد هزار دینار اتفاق کرد . درین سفرها دویست شتر «بارخانه» اورا می‌کشیدند . او به سال (۱۲۰۲/۵۵۹۹) درگذشت . بدستور خلیفه ناصر تمام رجال ، تابوت اورا تاقیر که مسافتی فاصله داشت بدرقه کردند و نصیر الدین وزیر که مردی چاق و کوشش آسود بود سی بار در راه مجبور شد بنشیند و رفع خستگی کند . بعد از مرگ ، پیشتر

۱ - از ابن‌اثیر ۲ - یعنی راه بمهید تابه خانه‌ای وارد شوم ولو در کلون در باشد .

خزائن و اموال او را به بیمارستان عضدی هدیه کردند.

آخرین خلیفه عباسی المستعصم بالله مقتول به سال (١٢٥٨/٥٥٦) نیز کنیز کی داشت به نام «بشیر» که مدرسه بشیریه را بنادر کرد (درجات غربی بغداد) و این مدرسه اندکی بعد از قوت او (١٢٥٤/٥٥٢) افتتاح شد و فخر الدین عبدالله بن عبدالجليل الطهراني حنفي متوفی (١٢٦٨/٥٦٧) از مدرسین معروف همین مدرسه بوده است (۱).

* * *

دین اسلام، نمی‌توانست و اصولاً جامعه آن روزگار، نمی‌خواست که مسئله برده – داری را کنار بگذارد، و این به عالم اسلام و شرق به تنها می‌مریبوط نمی‌شد، تاریخ دنیا آن روزگار متأسفانه این پدیده بزرگ را – که لکه ننگی به دامان پیشریت است – در تمام صفحات خود ضبط کرده است. و بنابراین ما می‌بینیم که فی المثل گویا مادر حضرت امام زین العابدین، شهربانو، اسیر ایرانی بوده، و مادر بسیاری از فرزندان حضرت حسن و حضرت زین العابدین «امولد» بودند (۲) و مادر موسی کاظم – همسر امام جعفر صادق نیز حمیده‌ام ولد بود و داستانش را شیخ عباس قمی چنین می‌نویسد: روزی ابن عکاشه بخدمت حضرت امام محمد باقر آمد، و عرض کرد یا بن رسول الله، چرا جعفر را ترویج نمی‌نمائی؟ و همیان زری نزد حضرت گذاشت. حضرت فرمود که درین زودی برده فروشی ازاهل بربر خواهد آمد و درخانه «میمون» فروض خواهد آمد، و به این زد از برای او کنیزی خواهم خرید. (چندین روز بعد) چون به نزد آن برده فروش رفتم، گفت: کنیز کانی که داشتم همه را فروخته‌ام و نمانده است نزد من مگر دو کنیز: یکی از دیگر بهتر است، گفتم بیرون آور ایشان را تا بیینم. چون ایشان را بیرون آورد. گفتم آن که نیکو تو راست به چند می- فروشی؟ گفت: «قیمت آخرش هفتاد دینار است. گفتم به آنچه درین کیسه است مامی خریم. مرد ریش سفیدی نزد او بود، گفت بکشایید مهر او را و بشمارید، نخاس گفت: عیث مکشایید که اگر یک چبه از هفتاد دینار کمتر است نمی‌فروشم، چون شمردم هفتاد دینار بود، نه زیاد، نه کم – پس از آن جاریه را گرفتیم و به خدمت حضرت آوردم و حضرت امام جعفر صادق نزد آن حضرت ایستاده بود... حضرت ما را حمد کرد و از جاریه پرسوال نمود که چه نامداری؟ گفت حمیده‌نام دارم. حضرت فرمود که پسندیده‌ای در دینا، ستایش کرده خواهی بود در آخرت... (۳)

- ۱ - اطلاعات، مربوط به کنیز کان دربار عباسی، کلا از کتاب بسیار عزیز القدر مصطفی جواد استاد ممتاز دانشگاه بغداد نقل و ترجمه گردیده است - سبدات بلاط عباسی
- ۲ - یعنی کنیز کانی که بدایا از باردار شدن وزادن بچه، بر طبق قوانین اسلام جزء آزادگان بشمار می‌آمدند و وزن رسمی بودند و دیگر شوهر حق فروش آنها را نداشت.
- ۳ - منتهی الامال ج ۲ ص ۲۰۶

و ما می‌دانیم که احمد بن موسی کاظم – یعنی «شاه چراغ» هزار مملوک از مال خوش آزاد نمود ، و حضرت موسی کاظم ۳۷ فرزند داشت ، و حضرت رضا فرزند امام موسی کاظم نیز ، «مادر آن حضرت ، ام‌ولدی بود که اورا تکتم یا نجمه ... می‌نامیدند» و معروف به تکتم مرسیه است و چون چشم او آبی بود ، اخیراً بعضی حدس زده‌اند که شاید از کنیز کان بندر «مارسی» فرانسه بوده باشد (۱) . این تکتم را از یک برده‌فروش مغربی خریده بودند که خود فروشنده می‌گفت : این کنیزک را از اقصای بلاد مغرب خریده‌ام ، و از برای خود خریده‌ام ، و حضرت رضا ازو «ختنه کرده و پاک و پاکیزه متولد شد .» (۲) مادر حضرت امام محمد تقی نیز «ام‌ولدی بود که اورا سبیکه می‌گفتند ، و حضرت رضا او را خیزدان ناعید و آن معمظمه از اهل نوبه بود ، از اهل بیت‌ماریه قبطیه (۳) و آن مخدده از افضل زنای زمان خود بود ، و اشاره فرمود به او حضرت رسول در قول خود بای خیر الاماها اللنویه الطیبه (۴) ، و مادر امام دهم علی‌النقی ذنی بود جاریه – بنام مسامه مغربیه ، و معروف به سیده . و مادر امام یازدهم حسن عسکری (ع) هم جاریه‌ای بنام سلیل بود که اورا جده هم می‌گفتند ، و دولایت خودش پادشاه زاده بود (۵) و دادستان نرجس خاتون مادر امام زمان و مهدی موعود را – که روزی ظهور خواهد کرد و دنیا را از عدل وداد پر خواهد کرد پس از آنکه پر از ظلم وجود شده باشد – بهتر است از زبان خود نرجس خاتون بشنویم که یک اتویوگرافی است و صرفظیر از اینکه واقعیت تاریخی داشته باشد یا خیر ، حکایت از چگونگی مراسم برده فروشی دارد.

* * *

ابن بابویه و شیخ طوسی به سندهای معتبر روایت کرده‌اند از بشر بن سلیمان برده - فروش که از فرزندان ایوایوب انصاری بود و از شیعیان خاص امام علی‌النقی و امام حسن عسکری ، و همسایه ایشان بوده در شهر سرمن رای (۶) گفت روزی کافور ، خادم امام ، نزد من آمد و مرا طلب نمود ، چون به خدمت حضرت رقیم فرمود من تو را اختیار می‌کنم و به خریدن کنیز می‌فرستم . پس نامه پاکیزه نوشتند به خط فرنگی و لغت فرنگی و مهر شریف خود را بر آن زدند ، و کیسه زری بیرون آوردند که در آن دویست و بیست اشرفی بود ،

-
- ۱ - از آنجله آفای دکتر رضوانی استاد دانشگاه .
 - ۲ - منتهی‌الامال ص ۲۹۱ نقل از ابن بابویه .
 - ۳ - راجع به ماریه رجوع شود به خاتون هفت قلمه .
 - ۴ - پدرم به قربان بهترین کنیز کان که از اهل نوبه و پاکیزه است (منتهی‌الامال ص ۳۶۷) .
 - ۵ - منتهی‌الامال ج ۲ ص ۴۴۹ .
 - ۶ - که بنده عقیده دارم همان سامر صمیم و وجه ارتباطی بادیشه صمیره دارد

فرمودند بگیر این نامه و زردا ، و متوجه بنداد شو و در چاشت فلان روز برس جسر حاضر شو ، و چون کشته‌های اسیران به ساحل رسند ، جمعی از کنیز کان در آن کشته‌ها خواهی دید ، و جمعی از مشتریان از وکیلان و امراء بنی عباس ، و قلیلی از جوانان عرب خواهی دید که بر اسیران جمع خواهند شد . پس از دور نظر کن به برد فروشی که عمر و بن زید نام دارد ... کنیز کی را که فلان و فلان صفت دارد ... و جامه حریر پوشیده است و ابا و امتناع خواهد نمود کنیز از نظر کردن مشتریان دست گذاشتن ایشان به او ، و خواهی شنید که از پس پرده ، صدای رومی ازو ظاهر می‌شد . پس بدان که به زبان رومی می‌گوید : وای که پرده عقتم دربده شد ! پس یکی از مشتریان خواهد گفت که من سیصد اشرفی می‌دهم به قیمت این کنیز ... پس آن کنیز به لغت عربی خواهد گفت به آن شخص که اگر به ذی (لباس) حضرت سليمان بن داود ظاهر شوی ، و پادشاهی او را بیابی ، من به تو دغبت نخواهم کرد . پس آن برد فروش گوید که من برای توجه چاره کنم که به هیچ‌متشری راضی نمی‌شوی ، و آخر از فروختن توچاره‌ای نیست ؟ پس آن کنیز گوید که چه تعجیل‌می‌کنی ؟ البته باید مشتری به همدست که دل من به او بیل کند ... پس دین وقت تو برو به نزد صاحب کنیز و بگو که نامه‌ای با من هست که یکی از اشراف و بزرگواران از روی ملاطفت نوشته است به لغت فرنگی و خط فرنگی ... این نامه را به آن کنیز بده که بخواند . اگر به صاحب این نامه راضی شود ، من از جانب آن بزرگ و کیم که این کنیز را از برای او خریداری نمایم .

بشر بن سليمان گفت ... چون کنیز در نامه نظر کرد بسیار گریست و به عمر بن یزید گفت که مرا به صاحب این نامه بفروش . « به همان قیمت که حضرت امام علی نقی (ع) به من داده بودند خریدم . پس زد را دادم و کنیز را گرفتم و کنیز شاد و خندان شد و با من آمد به حیره‌ای که در بنداد گرفته بودم ... »

در اینجا ، نرجس خاقان ، داستان مفصلی از خواهی‌ای خود و خانواده پادشاهی خود بازمی‌گوید که باید در منتهی الامال دید ، و در پایان توضیح میدهد که در جنگی که بین مسلمانان و پادشاه روم درگرفت . « لشکر مسلمانان بما برخوردند ، و ما را اسیر کردند و آخر کار من آن بود که دیدی ... من دختر پادشاه روم هستم ، و مردی پیر - که در غنیمت من به حصة او افتادم - از نام سوال کرد ، گفتم نرجس (۱) گفت این نام کنیز است . بشر گوید ، من اورا به سر من رای برمد و بخدمت امام علی النقی دسانیدم ، حضرت فرمود که او زن حسن عسکری و مادر صاحب‌الامر است . (۲) »

* * *

مقصود از بیان این مختصر این بود که در تاریخ قرون وسطی ، خصوصاً در شرق ، در

۱ - ظاهراً در اصل نارسیس بوده است .

۲ - منتهی الامال ج ۲ ص ۴۸۰

شهرهای قاهره و بغداد و بلخ و بخارا، همشیه مسئله بردگی و کالای آن، بازار گرم داشته است و بنا به موقعیت شهرها و ثروت مردم، بردگان یونانی و اسپانیائی و ارمنی و گرجی و هندی و چینی و ترک، کالای مهم این بازار بوده، و خصوصاً در بلخ و بخارا و بغداد آثار مهم بازار نخاسان را می‌باییم، و در دربارهارونالرشید از ۱۲ کنیزک یونانی جای پا داریم. این حوقل کنیزکی را در بازار دیده است که به سه‌هزار دینار فروخته‌اند و تمجد می‌کنند که تا آن روز کنیزکی رومی و مولده ندیده است که بدین‌بهما باشد... و اذین قبیل در خانمهای سامانیان و بزرگان و شاهزادگان بسیار خراسان بوده است. (۱)

درسفر نامه سلیمان یهودی، آمده است که یک دختر بکر رومی یا یونانی در بازار بصره (قرن سوم و چهارم هجری / ۱۰ میلادی) از یک هزار تا ده هزار دینار خرید و فروش شده است و این بازار بیشتر در دست یهودیان بوده.

* * *

ما البته جلوه‌های انسانی در تاریخ خود زیاد داریم، و فی المثل میدانیم که خانقاہ شیخ صفوی و همت شیخ علی سیاه‌پوش موجب آزاد شدن حدود سی‌هزار برد - که همراه تیمور بوده‌اند - شده است (۲)، اما چه توان کرد، همین تاریخ نیز دویست و پنجاه سال پس از اسیر بخشی خانقاہ شیخ صفوی، بما میگوید، که اولاد همین شیخ صفوی و شیخ علی سیاه‌پوش، وقتی به گرجستان لشکر کشیدند (۳۱۶۱۳/۵۱۰۲۲) (... پنجاه هزار زن و دختر و پسر صاحب‌جمال به قلم آمد که در سلک اسار منظم آمد و در میان مسلمانان خرید و فروش شد و این حرف را ملک شاه حسین سیستانی زده است که خود درین سفر همراه شاه عباس بزرگ بوده، جای دیگر می‌گوید: « درالکای کاخت ... دویست هزار زن جوان و دختر نورسیده و پسران نیکو شمايل و اطفال شکیل به دست غازیان اسیر گردید ». و جالب آن که فقیه فاضل انسان دوست شیخ بهاءالدین عاملی - شیخ بهائی - نیز درین سفر پادشاه همراه بوده و لابد این مراتب را تنفیذ و تسجیل کرده است. نتیجه این رفتار معلوم است و همانست که در زمان شاه عباس دوم مورخ معروف او می‌گوید: « فواحش را درواج و رونق تمام بهم رسیده »، و در حجرات خانات و محلات به شغل مقرر و معاوضت اباالسه .. اشتغال دارند ». و جالبتر آنکه « .. جمعی کثیر و جمی غیر گرد آمده »، هر یک مبلغی خطیر به عنوان ترجمان می‌رسانیدند. (۳).

ادامه دارد

۱ - ترجمه ابن‌حوقل ص ۳۵۸.

۲ - تشکیل دولت ملی در ایران، هینتس، ترجمه کیکاووس جهانداری ص ۶.

۳ - عبا‌سنامه ص ۷۲.